

Pedrellianes

5a edició de la jornada: Pedrellianes a l'acció!

25 de novembre de 2021

CONCLUSIONS

Participants:

Taula 1. David Craven-Bartle i Lamote de Grignon (Economista; net i besnet dels compositors i directors d'orquestra Ricard i Joan Lamote de Grignon); Xavier Calsamiglia i Blancafort (Economista i catedràtic universitari, net del compositor Manuel Blancafort).

Taula 2. Xavier Barberà i Mir (Filòleg, net del compositor i pedagog Josep Barberà); José María Muntadas Rausei (Enginyer en Organització Industrial, amic de la compositora catalana, radicada a l'Argentina, Montserrat Capmany)

Taula 3. Mercè Corretja i Torrens (Advocada i poeta, filla de la compositora Mercè Torrents); Isis Puig (Metgessa, vídua del compositor Jep Nuix).

Modera: Ana María Dávila, periodista i divulgadora musical.

A) Al voltant dels fons documentals

- Es deixa constància, en primer lloc, de la importància de la tasca que desenvolupa la Biblioteca de Catalunya en la preservació, catalogació i garantia d'accés dels fons documentals dels quals ha estat dipositària. En el mateix sentit, es considera que la celebració anual de les jornades *Pedrellianes* pot esdevenir una eina de difusió rellevant del patrimoni musical català.
- Els fons documentals són eines molt valuoses que cal preservar. Aquests fons contenen no només partitures originals sinó també correspondència, documentació personal, programes de concert, enregistraments, etc., que esdevenen material fonamental per a la recerca musicològica i la divulgació de l'obra dels compositors. És important que se sàpiga que aquests fons existeixen i que es faci ús d'ells.
- Cal també fer-ne difusió de la importància de preservar aquests llegats. És crucial vèncer la reticència que encara poden tenir familiars o hereus respecte a dipositar aquests llegats en mans d'una institució, única garantia que els materials es conservin en les condicions adequades i que es cataloguin i classifiquin per fer possible la seva consulta. Cal fer veure a les famílies que el fet de desprendre's d'aquest patrimoni no impedirà que continuïn tenint-hi ple accés, una de les raons més habituals per no fer-ne donació. En un sentit més ampli, s'apunta també la importància de sensibilitzar la població de no llançar a les escombraries documents que poden tenir valor històric.

B) Al voltant de la difusió del patrimoni musical

- La música anomenada culta es troba en una situació de desavantatge respecte a altres manifestacions artístiques, com la literatura o les arts plàstiques, en les quals l'interès del públic se centra en les obres de nova creació. En la música passa tot al contrari. L'autor més escoltat en les plataformes de música digital és J.S. Bach i a les sales de concert tot just comencen a normalitzar-se els compositors de la primera meitat del segle XX. Cal, per tant,

planificar estratègies a llarg termini perquè la normalització de la música actual potser arribarà d'aquí a molts anys.

- L'única manera que la música dels compositors catalans es conegui és interpretant-la i enregistra-la, perquè mentre més se senti aquesta música, més pot agradar al públic. Per fer això cal primer l'edició de partitures, que requereix el suport institucional. Aquests ajuts existeixen, però si encara hi ha molta música per editar, és perquè possiblement són insuficients. Els ajuts també són importants per donar suport als joves intèrprets perquè incorporin aquestes obres als seus repertoris.
- Un altre problema que es constata és que actualment la difusió d'aquesta música està en directa proporció amb l'esforç personal de familiars i hereus, que en més d'un cas han creat fundacions privades que treballen per donar a conèixer l'obra d'un músic determinat. Però si no hi ha aquest esforç darrere un autor, el més probable és que la seva música no es programi. De la mateixa manera que hi ha una lluita contínua per la defensa del català, caldria també una tasca de recuperació i promoció contínua de la música culta catalana per part del Govern, i que això anés més enllà de la celebració d'una determinada efemèride.
- La tasca a fer és molt àmplia i en aquests moments hi ha diferents iniciatives però que treballen de manera disgregada. Es considera imprescindible la creació d'una superestructura o institució que es fes càrrec de la coordinació de tots aquests esforços.
- Entre les tasques concretes a desenvolupar es menciona una programació anual de concerts dedicada només a la recuperació del patrimoni musical català així com la creació d'un lloc (portal, web, etc.) que fes d'aglutinador de la informació i des del qual es pogués accedir a la música de casa nostra. En aquest sentit, les noves tecnologies (Internet) poden esdevenir grans aliades perquè permeten arribar a audiències massives. Per tant, la presència a les xarxes és imprescindible.
- El gran repte de la difusió és aconseguir que aquesta música vagi més enllà dels especialistes i musicòlegs i que arribi al públic general, fins al punt que la gent vulgui anar a un concert per sentir l'obra d'un músic del país, com qualsevol dels que es programen habitualment.
- Finalment, i com a primer pas per assolir aquests objectius, es planteja la possibilitat de crear una taula de treball, amb tots els representants del sector, per elaborar un document que reuneixi totes aquestes reivindicacions i fer-les arribar a les instàncies de Govern corresponents.

Desembre 2021